

Fejlődő autóbuszgyártás

Az Ikarus Karosszéria- és Járműgyárban az idén 12 ezer autóbust gyártanak, ebből több mint tízezer exportálnak. A gyár legnagyobb vásárlója a Szovjetunió. A gyár székesfehérvári gyáregysége az idén 6 ezer autóbust készít, 80 százalékban exportra.

Képünkön: a kész autóbuszok vasúti kocsikra kerülnek.

Mi és mennyi kerül Szeged asztalára?

A Szeged ellátásáról gondoskodó nagyüzemi gazdaságok, az állami és a szövetkezeti kiskereskedelem vezetői, pártbizottságok titkárai tanácskoztak Tiszaszigeten — a Tisza-Maros-szög Tsz üzemegységében — arról, hogy milyen eredményekkel zárult tavalyi termelésük, és milyen feladatok elérésén munkálkodjanak az idén. Berta István, az MSZMP Szeged városi bizottsága osztályvezetője ismertette a párt-vegrehajtóbizottságnak egy közelmúltban tartott ülésén megtárgyalt tennivalókat különösen a háztáji és a kisegítő gazdaságok kapcsolatában.

Az MSZMP Politikai Bizottságának tavaly február 10-én hozott határozatát — amely a háztáji és a kistermelő gazdaságok segítését, eredmények kihasználását a népgazdaság javára hangsúlyozza — megértették a szegedi teeszek vezetői. Még inkább segítettek azokat egyrészt a termelés bővítésében, ahol lehetséges volt; gépi erővel, vetőmaggal, műtrágyával, szállítással, az értékesítés közvetítésével, vagy tejes átvállalásával.

Közel akkora területet képviselnek Szegeden a háztáji gazdaságok, mint amennyin egy erős téesz gazdálkodik, s emellett ott van mintegy 14 ezer kiskert. Erre a tájegységre is érvényes az országos megállapítás és adat, miszerint a háztáji és kisegítő gazdaságok adják a mezőgazdasági termékek egyharmadát, amelynek 60 százalékát értékesítik, piacra viszik. Ebben az összefüggésben meg inkább nyilvánvaló, hogy a közös gazdaságoknak szerves része a háztáji termelés. Országos méretekben az idén egymilliárd dollárnak megfelelő értékű mezőgazdasági terméket kell exportálnunk, s ebben közvetlenül vagy közvetve benne van a háztáji és a kisegítő gazdaságok produktuma is.

Hogy a háztáji és a kisegítő gazdaságokkal jobb eredményesebb a törődés, ahhoz köze van a közös gazdaságok pártbizottságainak is. Segítettek kialakítani az egységes szemléletet a kistermelők támogatása iránt, ugyanakkor fokozták a termelési kedvet, berendezkedni a hosszabb távú termelésre, a biztonságos értékesítésre.

A párt Politikai Bizottsága tavaly februári határozatának végrehajtása Szegeden is megkezdődött, sikeresen halad, de nincs még kihasználva minden lehetőség, sem a termelésben, sem az értékesítésben. A város jó ellátásáról gondoskodó közös gazdaságok, állami kiskereskedelmi vállalat és szövetkezet vezetői, a városi tanács mezőgazdasági és kereskedelmi osztályainak képviselői át is érezték a tennivalók iránti felelősségüket. Felhívták ugyanakkor a háztáji és a kisegítő gazdaságokat hátráltató tényeket is. Motoros kisgépek van, de nincs mindig elegendő mennyiségű munkaszükség: ásó, kapa, egyéb kézi szerszám. Egyszerűbb kellene tenni a háztájiban nevelt sertés értékesítését. A Szegedi AFÉSZ partnereket keres egy 50 gépes kelet-állomás létesítéséhez, és évi ötezer birkaállomány megteremtéséhez.

Szeged piaci viszonyai területileg szűkösök voltak az utóbbi években. A valamikori Marx téri 44 ezer négyzetméteres piacra például 17 ezer négyzetméterre szűkült, a beépítések miatt. Évi forgalma így is 60 millió forint. A város más részében — Tarjánban, Újszegeden —

ugyan kialakultak kisebb piacok, de Szeged közigazgatási területe Kiskundorozsmától Algyőig, Széregtől Gyáláráig ér. A város fejlődési szerkezete azt kívánja, hogy a piacokat is széjjel lehet és szét is kell húzni, átlépni azon a „hagyományon”, hogy csak a Marx terezen talál egymásra biztonságosan kereslet és kínálat. Az ipari vásár B pavilonjában berendezett ideiglenes áruház a háztáji gazdaságok és a kiskertek jobb felszereltsége kielégítésére nyílt meg. A kezdeti szép sikert sajnos esetenként különböző hiányosságok és figyelemtelenségek rontják le. Kis területen például nem kaphatók növényvédők szerek. A vetőmagcsomagokban két árcédula is szerepel, a régi és az új stb. Ennek az áruháznak a mintájára lehetne talán keresni és megtalálni a módját a kisgépek kölcsönzésének is.

Üzlethálózatával a várost átfogó Szegedi ÉLKER tavaly 30 és fél millió forint értékű zöldségfélézt és gyümölcsöt forgalmazott, amelyből 7 millió érték származott a háztáji és a kisegítő gazdaságokból. A vállalat most megállapodást szeretne kötni minden termelővel termékefeléig. Bejelentette igényét tíz vagon hús- és nentesárra azontúl, hogy évi mintegy tízmillió forint értékű árut képviselt eddig is több szegedi gazdasággal kötött megállapodása.

Az üzlethálózat felvevőképessége szinte korlátlan a háztáji és a kisegítő gazdaságok termékeire. A telvászártelepeket azonban az eddigieket is közelebb kellene vinni a kistermelőkhöz, hogy áruik gyorsan és frissen kerüljenek piacra. A szabadpiaci árunak minden tekintetben zöld utat kell biztosítani.

Erre ígéretes volt tartalmában és szellemében is a tiszaszigeti tanácskozás. A pártbizottságok képviselői is hangot adtak cselekvési programjuknak, amely átfejtja a közös, a háztáji és a kisegítő gazdaságok együttműködését.

Lódi Ferenc

Munkában az üzemi pártbizottság

Meg kell oldani az anyagellátást a gumigyárban

Nem kell ahhoz különleges szakértelem, hogy megértse valaki: jó minőségű terméket csak gondos munkával — és jó alapanyagból lehet készíteni. Jól dolgozni pedig csak akkor lehet, ha anyaghiány miatt nem kell bűvészkedni. Ha későn érkezik az alapanyag — kapkodás, túlórázás a vége. Ha nem az előírt minőségű anyag érkezik, technológiai változtatás is szükséges — s mint ilyenkor lenni szokott, megnő a gyártási veszteség, megszaporodik a selejt, gyengébb minőségű az áru, és vesztit hiteleből a vásárlók előtt a cég. Kőgazdászok ezer és egy dolgot tehetnek még hozzá ehhez, hiszen csak dióhéjban foglaltuk össze azt a problémakört, amelynek megváltására összeült a Taurus Gumigyár szegedi egységének pártbizottsága, és a nagyvállalat beszerzési főosztálya pártbizottsága. Meghívták a Taurus-központ termelési igazgatóját és a gumigyár igazgatóját, valamint a városi pártbizottság munkatársát.

Nem kisebb a probléma, mint hogy a szegedi gumigyár termelését, eredményeit az anyagellátás nehézségei nagyon is kedvezőtlenül befolyásolták az utóbbi időben, s a pártbizottságok gazdaságpolitikai bizottsága egy asztalhoz ültette a termelési vezetőket a beszerzési irányítóival: derüljön ki, miért akadnak az anyagellátás, s lehet-e jobb szervezéssel biztosítani, hogy a gyár a megszabott termelési és minőségi követelményeknek eleget tegyen, s megrendelőinek pontosan, határidőre szállítsa.

Könnyebb a hibát a túlparton keresni, mint jól dolgozni — s nem is azért jött össze a két pártbizottság, hogy egymásra mutogassanak a vezetők, amikor a felelősséget mérik.

Higgadtan és barátián vitatták meg, hogy a gyári anyaggyártás lényege, hogy időben szerezzék be, és biztonságos készleteket alakítsanak ki. Van ennek persze — ahogy üzleti nyelven mondják — rizikója: ha egy termék nagyobb keresletre számíthat, időben és kockázatot vállalva is kell gondoskodni a szükséges nyersanyagokról. Az anyagrendelés útvesztői miatt ugyanis nemegyszer 140—180 nappal is előbb kell jelezni az igényeket, de munkás nem állhat, gép nem várhat munkára!

Figyelemre méltó és elgondolkodtató az a tény, hogy olyan gyárban is, ahol nem változott jelentősen a termékszerkezet, s a piaci igények is ismertek — miért nem tudnak biztos készletet tartani alapanyagból, amely alapvető a folyamatos gyártás biztosításához. Az iorban ma kulcskérdés a minőség és a rugalmasság — nem lehet versenyképes az a gyár, amelyik nem tud a megrendelőnek a lehető leggyorsabban jó minőségű árut adni. S az utóbbi évben ezt

rem tudta biztosítani a Taurus szegedi gyára sem. Főválogatott ez a megbeszélés az anyagbeszerzés gondjaira is, amit jó tudni, de nehéz elfogadni. Az, hogy lassú és körülményes az ügyintézés, hosszadalmas az importanyagok vámolása, hogy ismert és jól bevált nyersanyagok helyett váratlanul más, újat küldenek a 'ermelőnek, hogy a kooperáló cégek úgy viselkednek, mintha szívességből szállítanának határidőre, s nem kötelességből. Ahány problémakör — annyi tanulság, de éppen közelebb: nem lehet a régi módon, s főleg nem gyengén dolgozni. A külkereskedők módszereit is kritizálta érte: ha behozunk egy új anyagot a bevált régi helyett — jól lehet valamivel olcsóbban —, a gyárnak receptúrát, technológiát kell módosítania, ami egyúttal

selejttermelődést is okoz a 'apasztalok szerint. Amit nyerünk az anyagvásárláskor, elveszik a termelésben. A két pártbizottság vezetőinek kezdeményezése jelentős közös határozatokkal, ajánlásokkal javaslatot is tett a hibák kijavítására. Ahogy Nótás György, a Taurus Gumigyár kereskedelmi központjának alapszervezeti titkára és Varga Istvánné, a szegedi gumigyár pártbizottságának helyettes titkára összefoglalták: a két pártbizottság politikai erejével is meg kell mozgatni azokat a felelősöket, akik javíthatják, akiknek meg kell oldaniuk a gyár anyagellátási gondjait. Jó ezt látni, és örömet lelni, milyen jól látja gazdaságpolitikai feladatait, meynyire bízik mozgósító erejében, a gumigyár pártbizottsága.

Sz. M.

A brigádvezetők országos tanácskozása előtt

Megosztott a bú, egyforma az öröm

Lassan közeledik az a nap, amikor felül a vonatra, s viszi a Május 1. szocialista brigád gondját-bajját, örömét a fővárosba, a szocialista brigádvezetők második országos tanácskozására. Értelhető is a szorongása, hiszen először megy ilyen rangos eseményre, a DEFAG Felső Tisza parti fűrészüzemében dolgozó munkásnő.

Nem mindenkinek jut ebből a megtisztelésből. Több száz dolgozó nevében nem is mondhat akárki véleményét. Tudja ezt a jádaszögező Fűri Imréné is, s ezért is nem akart hinni a fülének, amikor a MEDOSZ ágazati brigádvezetők tanácskozásán másodiknak a saját nevét hallotta az országos küldöttek között. Szerénységére vall, hogy nem is tudta megmondani, mivel érdemeltette ki a bizalmat, hiszen ahogy mondta, ő csak véggezte a munkáját. Így is van ez rendjén. Aki nap mint nap szorgalmasan dolgozik, talán észre se veszi, hogy közben tesz is valamit az asztalra. Többeknek szerencséjére ezt mások is észreveszik, s akkor az elismerés sem marad el. Nem történt ez másképp Fűri Imréné esetében sem. Társai küldték maguk helyett, körülbelül ilyen mondatokkal: — Menjél, szólj az ügyünkért, hogy jobbkat legyenek a munkakörülmények, meg hogy ne kelljen sokat túlórázni, meg hogy ne legyen baleset.

Amint az lenni szokott ilyen esetekben, Fűri Imrénének sem adtak egyből a sikert. Aldozatvállalásból, lemondásból jutott bőven min-

den napra. Amióta a dunántúli Csabrendek községből szerencsét próbálni jött Szegedre, sok minden történt. Sohasem gondolt másra, csak a munkára. A többi jött magától. Amíg a Felső Tisza parti fűrészüzem Május 1. női szocialista brigádjának vezetője lett, bizony a sors nemcsak a jóból mért neki nagykanállal, hanem a rosszból is. Elete nehezebb oldalról nem beszél szívesen, annál inkább a közönségről, munkájáról, a brigádról:

— Megértjük egymást. Nem tudom én szóról szóra elmondani, miért is lettünk kiválóak, de akár kézzel, akár géppel szögelünk, egy-

más nélkül semmire sem mennénk. Most rakodólaponk állunk össze, amit a ládák alá teszünk, hogy a targonca könnyen föl tudja emelni. Körforgásban megy a munka. Egyikünk „talpal” a géppel, a másikunk a tetőt csinálja, ugyanis itt egy nem tud tíznek dolgozni.

Az összefogáshoz megértő társakat talált már 1960-ban, amikor még a fűrésztelep korábbi helyén, az újszegedi lágagyárban dolgozott. Szerződéses munkásként kezdte, s jó eredményei után vették fel a KISZ-be, ahol megismerkedett a mozgalommal. Azóta nem tud elválni tőle. Ma már párttag, nőfelelős, üdültetési ügyeket intézi, szakszervezeti tanács tagja.

Hiába próbáltuk másra terelni a beszélgetést, újból újból csak a brigádhoz kanyarodtunk vissza, ahhoz a 12 asszonyhoz, aki most is az üzemben dolgozik nap mint nap — és természetesen ahhoz is, aki éppen ott hon neveli a gyermekét —, akiknek munkájával, összefogásával évről évre sorjában emelkedett a Május 1. szocialista brigád rangja, tekintélye. Két éve büszkélkedhetek a kongresszusi oklevéllel és a Szakma Kiváló Brigádjá kitüntetéssel.

A beszélgetés kiderült, már csírájában éledzik az a gondolat, amivel Fűri Imréné képviseli nemcsak a kis kollektívát, hanem az összes dolgozó nő a budapesti tanácskozáson, hogy a közönségben eredményeket elérni csak összefogással lehet, amikor megosztott a bú és egyforma az öröm.

M.T.

Pedagógusok kitüntetése

Szabó G. László, a Csongrád megyei tanács elnökhelyettese tegnap kitüntetését adott át pedagógusoknak. Az oktatási miniszter előzetesben részesítette Bán Lászlót, Zelei Jánosné tanárt Sándorné tanárt (Hódmezővásárhely, Csorba Mária Általános iskola), dr. Bozó Franciska tanárt (Hódmezővásárhely, Frankel Leó Közgazdasági és Egészségügyi Szakközépiskola), Erdélyi Péter tanárt (Csongrád, Fapipari Szakközépiskola, 610. cséretben részesítette Baranyai Györgyné tanárt (Makó, Általános Zeneiskola), Molnár Mária könyvtárost (Szeged, Somogyi-könyvtár) és Kola Geráné Báló Viktória Pokomándy Zsuzsanna tanárnőt (Hódmezővásárhely, Istvánné vezető óvónő) és Istvánné vezető óvónőt (Szentes, Damjanich utcai Általános iskola), Makra Lajosné vezető óvónőt (Rösz. Művelődési Központ) kapott.